

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2836/2020
17.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији су пуномоћници Блажа Менковић и Ненад Менковић адвокати из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу и ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ Београд, чији је пуномоћник Поповац Бранислав адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији друготуженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4656/19 од 05.12.2019. године, у седници већа која је одржана дана 17.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ из Београда изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4656/19 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ из Београда изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4656/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П број 1394/18 од 02.07.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да су првотужени и друготужени пресецањем парцеле ..., уписане у ЛН .. КО ..., извршили заузеће тужиоачеве непокретности у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке, а који део има површину од 139м² исти је асвалтиран и служи као пут Лесковац – Орашац. Ставом другим изреке, утврђено је право својине у корист тужене Републике Србије на делу непокретности кп .. уписане у ЛН .. за КО ... у укупној површини од 139м², у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде за заузети део кп .. КО ... у површини од 139м² солидарно исплате износ од 97.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 02.07.2019. године па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 100.492,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења, а уколико исте не плате обавезују се да на досуђени износ плате законску затезну камату почев од извршности пресуде па до коначне исплате под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4656/19 од 05.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе тужене Републике Србије и туженог ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ Београд и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П број 1394/18 од 02.07.2019. године у ставу првом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде у другом степену друготужени ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ Београд је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном одлуком је накнада за фактички изузето земљиште тужиоца, у мерама и границама наведеним у изреци првостепене пресуде, које је без спроведеног управног поступка експропријације у површини од 139м² асвалтирано и припојено катастарској парцели .., која у нарави представља пут Лесковац-Орашац у јавној својини тужене Републике Србије, чији је корисник и управљач тужени ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ Београд. Приговор недостатка пасивне легитимације туженог ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“, оцењен је као неоснован јер овај тужени, у смислу одредбе чланова 7. и 8. Закона о јавним путевима, обавља делатност управљања путем која између осталог обухвата: коришћење пута, вршење инвеститорске функције на изградњи и реконструкцији пута, организовање и обављање стручних послова на изградњи, реконструкцији, одржавању и заштити пута и др.

У таквом случају другостепени суд је, према чињеницама утврђеним у поступку, донео одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о посебној ревизији друготуженог, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, или новог тумачења права. Тужени ЈП „ПУТЕВИ СРБИЈЕ“ се у ревизији позвао на одлуке другостепених судова и одлуку Врховног касационог суда којима је другачије одлучено о истом правном питању, али како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова о истој правној ствари. Одлуке на које се тужени позива у ревизији не односе се на оцену недостатка пасивне легитимације на страни овог туженог у ситуацији у којој је тужени корисник и носилац права управљања парцелом на којој је изграђен пут, која је у катастру непокретности уписана као јавна својина Републике Србије, а којој је припојен део парцеле тужиоца, као у конкретном случају.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази имовински цензус из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**